

församlingsbladet *Maria*

Svenska kyrkan i Lilla Edet – Västerlanda, Hjärtum, Fuxerna-Åsbräcka

En rad ögonblick

Blott en dag, ett ögonblick i sänder. Det är en av Sveriges mest älskade psalmer. Lina Sandell skrev den 1865 och psalmen fyller alltså 150 år i år. Hur många gånger jag sjungit psalmen har jag helt tappat räkningen på.

Med tiden har psalmen fått allt större betydelse för mig själv. Den har gått från att vara en *psalm-som-många-tycker-om* till att bli en *psalm-som-jag-ofta-återvänder-till*.

Psalmen uttrycker så fint Guds närhet och tryggheten hos honom. I alla livets skiften. Det räcker att läsa de första raderna i varje vers, för att ha något att fundera på resten av hösten.

Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst, vad än som kommer på! Oavsett hur vi försöker planera våra liv, kan ett liv aldrig levas mer än ett ögonblick i sänder. Ögonblicken kan innehålla sorg eller glädje, ljus eller mörker. Ser man tillbaka på ögonblicken i sitt liv blir de en kedja som tillsammans blir dagar, veckor, månader, år. Och en dag är ögonblicken slut ...

Själv han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd. Oavsett vad våra ögonblick innehåller, finns Gud nära. I livets alla skiften.

Jag kanske inte känner eller upplever det. Men jag får leva i tilltron att Gud finns nära mig. Att jag får överlåta mitt liv, mina bekymmer och det jag är tacksam över i hans händer.

Den tredje versen blir en bön om att kunna tro på Guds löften. Att vad livet än innehåller, kunna ta varje ögonblick ur Guds hand. Och göra det med blicken fäst på den eviga tillvaron tillsammans med Gud.

*Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.*

MIKAEL ISACSON

församlingsbladet Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Framsida: Hjärtums kyrktorn,
Hjärtumsfestivalen

Namnet Maria syftar på Jesu mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i Jesu närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesu uppståndelse.

M

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 494702
Bo Westergaard, 0520 – 494704
Marcus Stille, 0520 – 494705
Lars Nordblom, 0520 – 494706

Diakoner

Merja Andersson, 0520 – 494707
Inger Lindeskog, 0520 – 494708

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520-49 47 00

svenskakyrkan.se/lillaedet

Ingen sommar utan vägkyrka

Vägkyrkan i Västerlanda höll i år öppet två veckor som vanligt, varje dag mellan kl. 13 och 18.

Som tidigare skedde det också i samarbete med Västerlanda hembygdsförening som varje dag hade folk på plats för att visa hembygds-muséet (Bohusstugan och Magasinet) samt sköta försäljningen av de många utställarnas hantverksföremål.

VÄSTERLANDA HAR HAFT vägkyrka varje år sedan 1988.

–I början hade vi tre veckor i egen regi, berättar Elsie Sundberg som samordnar arbetet med vägkyrkan, men på senare år har det arrangerats som ett samarbete mellan församlingen och hembygdsföreningen. När även Hjärtum började med vägkyrka, valde vi att ha två veckor var, så att det blev totalt fyra veckor med vägkyrka. I år har det varit gott om besökare, och det är roligt.

Vilka besöker vägkyrkan?

–Det är blandat, både lokalbefolkning och turister, berättar Elsie, men kanske är det mest utflyttade Västerlandabor som återvänder hit på sommaren och då gör ett besök här.

– Vi har också en del besökare som tycker om att åka runt på olika vägkyrkor, berättar Ann-Britt Svensson som sköter köket för dagen.

VARJE DAG hålls en andakt i kyrkan kl. 15. Även här är det olika personer som hjälps åt. När församlingsbladet hälsar på är det Sophie Kanter Karlsson som ansvarar för andakten, och hembygdsföreningens sekreterare Gudrun Eklund spelar till.

Med anledning av dagens namnsdagsbarn Esaias läses en bibeltext ur profeten Jesajas bok. Den handlar om att Herren hjälper, och vi får också sjunga en psalm på detta tema.

VÄGKYRKAN avslutades den 12 juli med en friluftsgudstjänst. Sedan var det dags för Hjärtums församling att ta över stafettpinnen, med nya frivilliga krafter och nya utställare. ■

INGER LINDESKOG

Bön

Onsdagar kl. 9

Hjärtums församlingshem

Torsdagar kl. 18:30

Västerlanda kyrka

Foton intog kyrkan

UNDER RUBRIKEN ”Livets stora ord” och med Lilla Edets fotoklubb som utställare höll årets sommarkyrka öppen under två veckor, från 22 juni till 3 juli.

Sommarkyrkan hade totalt 359 besökare och samlade in 2722:- till Drottning Silvias mödrahem i Rio de Janeiro. 133 personer deltog i de andakter som hölls kl. 15 varje dag.

MÅNGA NJÖT av tänkvärda och varierande fotografier, av Fuxernas vackra kyrka och lät sig väl smaka

av kaffe med hembakt kaffebröd. Ett 20-tal ideella medarbetare i församlingen och ett 15-tal i fotoklubben bidrog med värdefulla arbetsinsatser.

Varmt tack till Lilla Edets fotoklubb, alla medverkande och er som besökte 2015 års sommarkyrka. ■

Fanny Laursen och hennes mormor Kaja Laursen betraktar ”Omsorg” som Rune Pettersson tagit i i Paris.

På väg med Gud och sin fiol

Iris Dymén växte upp i Västerlanda, men har sedan rest både till Hawaii, Indien och Värmland med sin fiol. Och halva livet med Gud.

Lite svårt att förstå hur hon hunnit med allt. Men vi tar det från början. Vi sitter ute på gräsmattan på Restenäs som är en skola för mission, utanför Ljungskile. När hon får frågan om vem hon är blir hon fundersam. Levererar inte standardsvaret. Frågan är svår. Särskilt nu.

– Jag är inne i en period där jag funderar på vem jag är. Ofta definieras vi efter vad vi gör, men det säger ju inte så mycket om vem jag är. Mitt liv har oftast varit självklart. På ett sätt ett lätt liv. Fram tills jag ställts inför frågorna vad jag vill och varför jag är här. Det är en inre process. Vad är min uppgift?

Det blev djupare än någon av oss var beredda på. Men varför kommer de här frågorna just nu?

– Jag har alltid tänkt att Gud har en uppgift för mig. Men det har ställts på sin spets när det inte gått som jag har tänkt och livet ibland tagit andra vändningar. Jag vill mycket, men inser mina begränsningar. Kanske handlar det om att bli mer människa.

IRIS FÖDDES -87, gick i skola i Västerlanda, Ström och Fuxerna. Det var en bra uppväxt, med mamma och pappa som fanns där. Och så hennes tre biologiska syskon och sin fosterbror.

– Jag trivdes som barn. Andra skulle nog säga att det var idylliskt.

Två av systrarna hade varit en del på ungdomsläger på Åh stiftsgård utanför Ljungskile. Genom de fick hon höra att man kunde konfirmeras där, vilket hon tyckte lät kul.

– Det var avgörande för min tro. Jag hade trott på något innan, men

det var då jag tog till mig att Gud var personlig. Det jag minns bäst var när prästen Eskil förklarade att Gud är en personlig Gud och vill ha kontakt. Men även ungdomsledarnas genuina tro smittade.

– Sedan dess har jag hållit fast vid att Gud är på riktigt. Även om det funnits stunder då tron inte varit lika stark.

PÅ GYMNASIET gick hon musiklinjen på Hvitfeldtska i Göteborg tillsammans med sin fiol. Efter studenten flyttade de två till Arvika för att gå musikhögskolan.

– Fiolen och musiken har alltid varit en del av mig. Men jag kände att jag ville göra något mer. Jag tror det var Gud som drog i mig lite. Efter ett år i Arvika började hon på en lärjungaskola på Restenäs. I det ingick också att åka ut på fältet för att dela med sig av det man lärt sig. För Iris blev det Indien. I Indien var hon i slum-

områden där hon och de andra i teamet hjälpte barn på olika sätt, bad för sjuka och åkte runt till små kristna gemenskaper.

NÄR HON KOM HEM till Sverige fortsatte hon i Arvika och fick efter fyra år sin musikhögrexamen. På ett av julloven åkte hon tillbaka till Indien. Under ett tillfälle hörde hon Gud tala i sitt inre: "Jag kommer kalla dig tillbaka." Hon berättar det lugnt, som om det är helt naturligt att Gud gör så ibland. Efter en tid åkte hon tillbaka, för att pröva kallelserna och fråga Gud om det var nu hon skulle vara där. Då fick hon orden "inte än."

HON BÖRjade ARBETA på en förskola i Göteborg – med fiolinriktning. Samtidigt väcktes en längtan att få utvecklas i lovsång, att få använda fiolen till att föra andra in i tillbedjan. Efter ett år i Göteborg tog hon kurs mot Hawaii för en tre månader lång lovsångsskola. När de skulle praktisera vad de lärt sig åkte hon till ... Indien.

Hon åkte runt i hela landet med två andra tjejer och sin fiol. En gång åkte de tåg 50 h i sträck. På två säten ...

I december förra året upplevde hon att Gud sade åt henne att åka hem. Hon tyckte det var lite konstigt, men fick till sig att lita på det. Efter att fått bekräftelse från en vän i Sverige, som inte visste något om vad hon upplevt, tog hon beslutet att resa hem.

– Nu är jag här.

UNDER VÅREN skulle hon medverkat på en lovsångskurs, likt den på Hawaii. Men det blev inte som planerat. Det har gett henne tid att processa, be, fundera. Om vad hon skall göra, men även vem hon är – om hon inte gör. Hon säger att vi ofta är *doers* istället för *human beings*.

– Jag har haft min identitet i vad jag gör. Jag har försökt förtjäna Guds kärlek. Men på något sätt har Gud tagit ifrån mig det som jag tänkte var mitt, för att jag skall ha min identitet i honom. Den stora kallelserna är inte

att åka ut på mission, utan att känna Gud. Men jag är fortfarande i processen. Jag börjar landa i att vila i honom, inte en plats.

Iris lägger handen på hjärtat och säger att hon tror att Gud kan lägga platser på våra hjärtan – som Indien – men risken är att det tar fokus från kärnan.

– Gud har gett mig kärleken till Indien, men också tagit det ifrån mig. Många gånger har jag fått kapitulera och inse att Gud är den gode herden. Jag litar hellre på Guds karaktär än på mina planer.

Hon talar om balansen mellan hennes och Guds vilja. Att Gud inte tränger sig på, snarare frågar Iris vad hon vill.

– Det är en omtumlande tanke. Jag vet inte. Jag vill leva nära Gud. Med Gud, inte bara för Gud. Att vara i Guds vilja och veta att Gud respekterar min.

DET SOM LIGGER FRAMFÖR är att flytta till Göteborg för att arbeta som fiollärare i två förskoleklasser och en lågstadielklass.

Vill du tillbaka till Indien?

– Ja och nej. Jag försöker alltid lyssna in Gud, lägga mitt liv i hans händer. Jag vet att Gud respekterar min vilja. När jag sista gången lyfte med planet från Delhi fick jag en stark känsla av att det kommer dröja innan jag kommer tillbaka. Ibland kan jag känna stress – livet är kort. Men samtidigt vet jag att Gud inte har bråttom.

Det hon upplevde under våren var inget direkt lidande, men väl en smärta. Att Indien som betytt så mycket, på ett sätt togs ifrån henne.

– Man är lite naiv ibland. Andra har berättat att de funnit Gud i lidandet, men jag har tidigare inte kunnat relatera till det.

Vad är det som är så speciellt med Indien?

– Äventyret. Det färgstarka. Kryddstarka. Allt det galna, det organiserade kaoset och självklart alla fina människor jag fått lära känna där.

IRIS SÄGER flera gånger att hon hört Gud. Hur?

– Ofta är det bara en stilla viskning. Eller direkt genom Bibeln. Ibland är det väldigt tydligt, starkare än mina egna tankar. De flesta gångerna är det en stilla viskning: "Jag älskar dig".

TILL SIST FRÅGAR jag om hon har någon hälsning till läsarna. Hon tar fram mobilen och läser ett bibelord hon läste i morse. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder. (1 Johannesbrevet 4:10) Ett citat som stämmer lite väl bra in på vad vi samtalat om. Var det Gud som talade?

– Vi kan inte göra något för att han skall älska oss mer. Jesus är tecknet på hans kärlek. ■

CARL-HENRIK KARLSSON

Tro med hela kroppen

På väg 6

Det var en hyfsat fin dag när 35 ungdomar, konfirmander och faddrar, träffades i Västerlanda kyrka för att efter mässan börja sin pilgrimsvandring.

MED EN SMÖRGÅS i magen och några tips på vägen startade helagänget från församlingshemmet. Längst fram var det en av konfirmanderna som traditionsenligt bar ett kors med fem röda rosor som symboliserade de sår Jesus fick på korset.

VID STENDAMMEN väntade jag och några engagerade föräldrar på våra pilgrimer. Det var de som hjälpte till med transport av mat, fixade eld för

grillning och gjorde det hela möjligt.

Det är alltid lika fint att se ungdomarna komma – uppjagade eller trötta, sugna på bad eller mat.

VANDRINGEN FORTSATTE sedan till den heliga platsen, S:t Olofs källa. En efter en fick de ta emot en bön i samband med att de drack ur källan eller tvättade ögonen med vattnet som enligt traditionen har helande krafter. Med ungdomar som är så informerade om allting är det naturligtvis en hygienisk fråga och inte endast en helig sak.

Vem har varit här förut? Har någon kissat i källan? Kan jag bli sjuk av detta? Måste jag göra detta?

DET SLÅR MIG varje år att precis så är det att vara kristen och lära sig att tro.

Är det något som är bra för mig? Ska jag tro på något jag inte kan se och inte kan få bevisat?

Jag har testat det för mig själv genom åren. Det är inte alltid lätt, men när man har bestämt sig för att tro på det med hela sin kropp och litar på att det fungerar – då förstår man plötsligt hur Gud gör, hur han verkar i oss. Det är vår vilja som styr hur mycket vi vill ta emot Gud.

Prova något nytt!

ANTONIE HOFFMANN

Ny kurs mitt i livet

Alpha-kursen är öppen för alla som är intresserade av att upptäcka vad kristendomen handlar om, dela tankar och utforska meningen med livet.

Den är främst avsedd för personer som inte är kyrkibesökare och är öppen för alla som vill delta.

DELTAGARNA KOMMER på Alpha-kursen av många olika skäl. En del vill undersöka om Gud finns och vissa har frågor de vill diskutera. Många har aldrig varit i kyrkan och andra kan ha gått i kyrkan, men känner att de aldrig haft en personlig förståelse av den kristna tron.

KURSEN VARAR under tio veckor, med en heldag eller helg i mitten. Varje kväll inleds med en måltid, sedan ett kort föredrag med en ny aspekt av den kristna tron. Detta följs av en tid för samtal i en mindre grupp där deltagarna kan ställa frågor och bidra med sina åsikter.

KURSSTART

tisdag 15 september 18, församlingshemmet i Lilla Edet (Fuxernavägen 10)

ANMÄLAN

Inger Lindeskog, 0520 – 494708, inger.lindeskog@svenskakyrkan.se eller till expeditionen, 0520 – 494700. Meddela ev. specialkost.

KOSTNAD

Gratis. Mat max 30 kr/kväll.

OK att vara Lars?

Vårt samhälle är fyllt av sociala regler. Vi stormar inte in hemma hos någon som vi inte känner utan att knacka på dörren först och vi går inte med termobyxor mitt i sommaren. Dessa normer uppmärksammas först när någon bryter mot dem. Annars är de svåra att urskilja.

Lars and the Real Girl' är en indie-film där Hollywood-hunken Ryan Gosling antar rollen som den asociala Lars, som tagit skada av att hans mamma dött i barnsäng och att hans äldre bror stack iväg så fort han hade åldern inne.

NÄR FILMEN BÖRJAR har pappan gått bort och den äldre brodern har kommit hem och bor i familjehuset med sin hustru medan Lars bor i garaget på gården. Han för inga längre konversationer, håller sig undan så gott han kan och gör inte mer än vad som förväntas utav honom. Hans bror rycker på axlarna medan svägerskan är ytterst orolig för honom.

EN DAG SKAKAS allting om när Lars knackar på dörren och säger att han har en vän som heter Bianca på besök. Brodern och svägerskan blir till en början jätteglada för det stora steget i Lars sociala liv, men Bianca visar sig vara något annat än vad man först kan tro.

Bianca är nämligen en docka, en docka i plast som Lars ser som en verk-

lig människa med bakgrundshistoria och som han kan föra dialoger med. För Lars är Bianca lika levande som vilken annan person som helst och hans bror och svägerska vet inte hur de ska reagera. Är detta något som de ska acceptera eller har Lars gått och blivit galen?

Dessutom, vad ska alla andra i byn tro när en vuxen man betar sig på ett sätt som är så olikt ett "vanligt" beteende?

JESUS BRÖT MOT sin egen tids tysta regelverk. Inte minst när han irriterade de skriftlärdade, men inte bara det utan han hjälpte även de som ingen annan ville hjälpa. De som ansågs vara förlorade och fick hjälpa sig själva.

Han hjälpte människor som var illa omtyckta, tullindrivare, prostituerade och krymplingar. Människor som samhället hade dömt ut och som man pekade på, gick omvägar kring och pratade bakom ryggen på.

Bland annat är det just detta som filmen tar upp. Hjälp dem som behöver hjälp och stå inte bara vid sidan och se på, det unika värdet för varje människa och den gyllene regeln – behandla andra som du själv vill bli behandlad. ■

Titel: Lars and the Real Girl
Manus: Nancy Oliver
Skådespelare: Ryan Gosling, Emily Mortimer, Patricia Clarkson
Regi: Craig Gillespie
Genre: Drama
Produktionsår: 2007

Erik Pettersson, sjuksköterskestudent och filmrecensent.

Vänster: Församlingsresan gick till bland annat till Åsle Tå. I Skara gick vi till domkyrkan där biskop Lars-Göran Lönnermark tog emot, innan resan fortsatte till Varnhem.

Höger: Karl-Erik Fransson berättade om gårdarna i Utby på 1930-talet. Mer om sommarens pilgrimsvandringar på svenskakyrkan.se/lillaedet/pilgrim15

När jag växte upp hade jag ett ben innanför kyrkan, och ett ben utanför. Jag är upp- vuxen i pingst- rörelsen, men med en icke-troende pappa. Nästan alla mina vänner fanns också utanför kyrkan, och det var nog bra, inser jag nu.

Detta faktum, i kombination med min otroliga nyfikenhet på stort och smått i livet, tror jag delvis är förklaringen till att den dogmatiska förkunnelse man ofta stötte på (och fortfarande stöter på) inom pingst- rörelsen aldrig fick riktigt fäste.

Eller snarare: Jag anammade de där dogmerna till viss del, men ifrågasatte också, vände och vred, vacklade och kände mig förvirrad.

JAG HAR FÅTT UPPLEVA känslan av trygghet i att tro "rätt" och där- med gemenskapen med människor av samma uppfattning.

Men jag har också fått uppleva befrielsen när man efter årtal av fun- derande hit och dit, plötsligt landar i något som känns "hemma", där den första insikten är att livet aldrig blir enklare för att man har en tro – och det är helt i sin ordning!

Jag tror inte heller på en Gud som svingar sitt magiska trollspö bara man ber eller tror tillräckligt intensivt.

För Gud är visserligen allting möjligt – men jag tror ändå att Gud är ganska sparsam med mirakel. Och det är kanske inte heller eventuella mirakel som tron står och faller med, för min del.

FÖR MIG ÄR GUD snarare ett sällskap ut i den yttersta ensamhet som det innebär att vara människa. När inget annat bär, när alla andra försvinner, då finns Gud där som den yttersta befästningen mot den totala tomheten. Den som alltid ser mig, i livets yttersta förnedring, smärta men också glädje. Och som älskar mig alldeles oavsett.

Eller som författaren Tomas Sjödin formulerar det: Tron bjuder sällskap i utsattheten, den blir ytterligare en skuldra att skjuta in under det ok som man bär till och från. Det tycker jag är en fin tanke.

EN ANNAN VIKTIG insikt är att man ska vara försiktig med hur man läser Bibeln. Jag tror inte längre att Bibeln är en bok dikterad av Gud. Den är alldeles för motsägelsefull och obegriplig för att vara det. Jag kan till exempel inte tro att "min" Gud skulle fördöma homosexuella, eller att hen kräver att kvinnan ska lyda mannen.

Bibeln är skriven av människor, som dels var starkt påverkade av den kontext de levde i, men som också var färgade av sina egna önskningar om vem och vad Gud skulle vara.

Däremot tror jag att Bibeln säger något om Gud, och vår relation till Gud. Och i det fallet kan den vara nog så viktig, och användbar.

PINGSTRÖRELSEN har jag lämnat för länge sedan – jag kände mig inte hemma där. Samtidigt kan jag verkligen inte säga att jag alltid är säker på min tro, eller alltid känner Guds närvaro och tröst.

Många gånger är tron som en svag och flämtande låga i mitt liv. Men när det ser som mörkast ut, glimtar den till och visar en slags väg.

OCH NÄR JAG HÅGLÖST frågar mig vad meningen är med alltihopa, är det tröstande med biologen, för- fattaren och Ljungskile-bon Stefan Edmans ord: Tron handlar inte om att bli religiös, utan mer mänsklig. Att ständigt öva sig i empati, kärlek, solidaritet.

Det, om något, tror jag verkligen är Guds vilja med våra liv. ■

PERNILLA FREDHOLM

Pernilla Fredholm bor med sin familj i Hjärtum, arbetar som frilansjournalist och är aktiv i flera föreningar.

tankar
TRO
och LIV

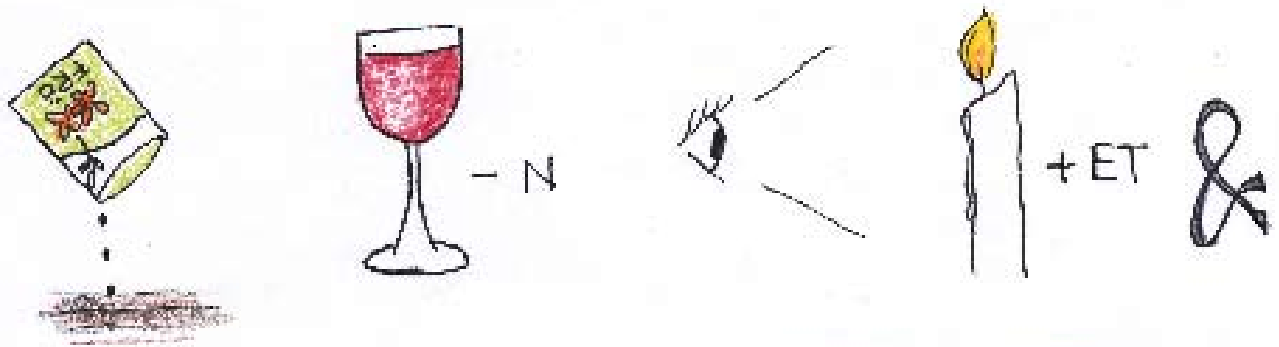
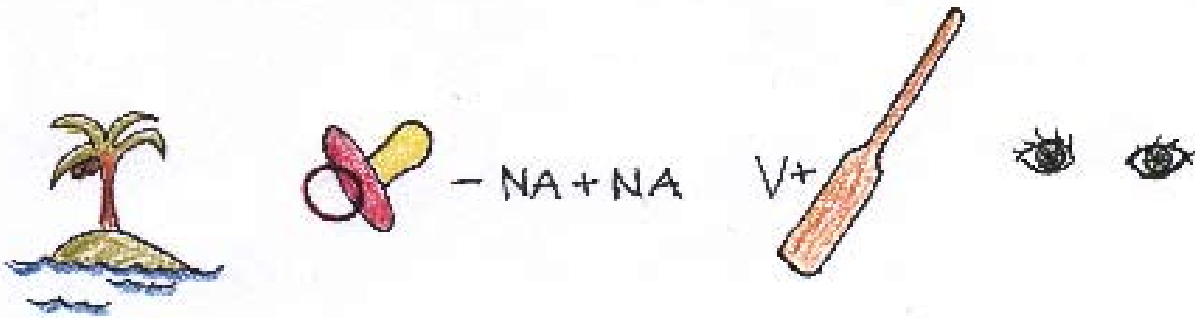
SIMEONS REBUS

DEN GAMLE MANNEN SIMEON TRÄFFADE JESUSBARNET I TEMPLET

(LUKAS EVANGELIUM 2:22-40).

I MÅNGA ÅR HADE HAN VÄNTAT PÅ DEN STUNDEN.

10
Barn

LÖS REBUSEN SÅ FÅR DU FRAM EN BÖN SOM VI OCKSÅ KAN BE.

Barn som skickar in rätt svar deltar i utlottningen av en DVD-film eller en prenumeration av tidningen Droppen, med berättelser och mer pyssel. Skicka svaret till carl-henrik.karlsson@svenskakyrkan.se och skriv hur gammal du är och vad du helst vill ha.

Barndop

HJÄRTUM

Född 150214 Theo Vikingsson, döpt 150613 i hemmet

Född 150306 Neelix Fägerås Andersson, döpt 150627 i Västerlanda kyrka

Född 150126 Isabel Persson Moreira, döpt 150725 i Hällevikstrands kyrka

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 150131 Li Bergelin, döpt 150517 i Fuxerna kyrka

Född 150228 Emilia Svensson, döpt 150531 i Fuxerna kyrka

Född 150114 Ville Olsson, döpt 150705 i Åsbräcka kyrka

Född 150304 Emmett Ljunggren, döpt 150801 i Åsbräcka kyrka

VÄSTERLANDA

Född 140524 Wilma Isaksson, döpt 150524 i hemmet

Född 141221 Julia Spets, döpt 150524 i Västerlanda kyrka

Född 150122 Elias Lilja Hult, döpt 150606 i Västerlanda kyrka

Född 150526 Amadeus Eklund, döpt 150718 i Västerlanda kyrka

Bevara dessa barn i ditt förbund.

För hela familjen

- Dropp-in-fika
- Tema
- Workshops
- Kort gudstjänst
- Lagad mat
- Sova

Hjärtums församlingshem
måndag 7 september
måndag 12 oktober
måndag 9 november
måndag 7 december
kl. 17:30–19:30.
Väldigt gratis.

Vuxen-barn, Västerlanda

0 – 5 år, tisdag kl. 09 – 11

Vuxen-barn, Hjärtum

0 – 5 år, onsdag kl. 09 – 11

Barntimmar, Hjärtum

4 – 6 år, tisdag kl. 13.30 – 15

Miniorer, Hjärtum

6 – 7 år, onsdag kl. 13.30 – 15

Barnkör, Lilla Edet

7 – 8 år, fredag kl. 12 – 13

Läs mer på svenskakyrkan.se/lillaedet

- Start vecka 37
- Lov vecka 44
- Avslutning omkring vecka 48

Kvinnofrukost

Lördag 26 september kl. 10, Hjärtums församlingshem. "När livet inte blir som man tänkt sig" **Ingrid Wetterstrand**, 4-barnsmamma och företagare berättar från sitt liv. Anmälan till expeditionen, 0520-494700, senast 1/10. Kostnad 30 kr.

Gudstjänst

HJÄRTUM söndag kl. 10

FUXERNA söndag kl. 10 och onsdag kl. 18:30

VÄSTERLANDA söndag kl. 12 och torsdag kl. 19

För mer information, samt tider för Åsbräcka, Djurhult, Lindkullen och Pilgården, se Lilla Maria.

Gemenskapsträff

17 september **Luca Cesarini** om Den heliga Birgittas omöjliga klosterplaner

15 oktober **Andreas Hallor** – om året som volontär i England

12 november **Stephan Gyllenhammar** om klimathotet – mänsklighetens ödesfråga

10 december. **Luciafirande** med nobelinslag

Torsdagar kl. 14–16 i Fuxerna församlingshem, Kaffe & lotterier – kyrktaxi för församlingsbor

Församlingsråd

Söndag 18 oktober är det kyrkstämman efter gudstjänsterna i Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna. Vid kyrkastämman får var och en föreslå vem man vill skall sitta i församlingsrådet 2016–2017. Formella beslutet tas av kyrkofullmäktige.

Församlingsrådets uppgift är att samråda och bidra till utvecklingen av det lokala församlings- och gudstjänstlivet, utse kyrkvårdar och fastställa kollektändamål.

För att bli vald till församlingsrådet skall man tillhöra Svenska kyrkan, bo i pastoratet och vara minst 18 år.

Strandkanten

INTERNATIONELL MÖTESPLATS

Torsdagar kl. 11–13 (start 1 oktober)

För integration och diakoni i Lilla Edet.

Fuxerna församlingshems nedervåning. Diakon Merja Elina Andersson, 0520-494707

Lilla Maria

– kalendern för dig som vill veta var det händer när det händer

Lilla Maria ges ut varje månad av Svenska kyrkan i Lilla Edet och finns att hämta i de olika kyrkorna.

Prenumeration via e-post (pdf): lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Beställning av aktuellt nummer, ring expeditionen, 0520-494700.

Tisdagscafé

Hjärtum kl. 11,
Dagens ord kl. 12

Sopplunch

Västerlanda
onsdagar
kl. 11–13

Ruotsin kirkko

Gudstjänst

Jumalanpalvelukset Fuxernan kirkossa 27/9, 18/10 29/11, klo 14. Pappina Ida Olenius.

Bibelstudium

Raamattupiiri, Fuxernan seurakuntakodilla maanantaisin klo 13, alkaen 31/8. Parillisilla viikoilla mukana Merja Elina Andersson.

Diakoni

Merja Elina Andersson,
0520-494707

